

af Forskrifter, uden forsaavidt jeg husker paa, hvorfra Loven har sin Oprindelse. Der er efter min Mening i den senere Tid foregaaet et Blageri mod Befolkningen af Branddirecteuren paa forskjellige Steder og navnlig der, hvor der er opstaaet private Brandforsikringer ved Siden af Landets saakaldte almindelige Brandforsikring; det er jo naturligt, at Sligt i Særdeleshed kommer frem paa disse Steder, og der kendes meget slaaende Exempler paa, at der i saa Henseende kan udvikle sig ubehagelige Forhold, naar saadanne private Anstalter danne sig paa flere Steder omkring i Landet. Jeg skal tillade mig at antyde to Tilfælde, som ere mig bekjendte og som nylig ere indtrufne, det ene er: en Mand eier et Hus med to Vokser, der boer en Leier i den ene Værelse og Eieren behøver den anden, Eieren sælger Halvdelen af sin Eiendom til den deri boende Leier, og nu kommer denne tidligere Leier, som er bleven Eier af den ene Halvdeel af Huset, og vil have denne Deel forsikret i Landets almindelige Brandkasse; der svares ham: det kan Du ikke faae, medmindre Du opfører en Brandmure midt igjennem Huset; det forekommer mig at være en Besynderlighed, at der kan stilles en saadan Fordring, at der skal bygges en Brandmure op gennem et Hus, fordi en Leier er bleven Eier. Dette synes mig stet ikke fornuftigt. Det andet Tilfælde er, at en Mand eier et Hus og en Jordlod, han sælger et Stykke Jord til en anden Mand med den bestemte Hensigt, at der paa denne Jord skal opføres et Hus i en vis Afstand fra hans, men da Mændene ikke ere lovlydige, saa ere de saa uheldige, at den Afstand, de ere blevne enige om at fastsætte, er en mindre, end Loven tillader. Nu bygges Huset op og saa kommer Branddirecteuren, som i dette District har at kæmpe mod en tiltagende privat Brandforsikring, og gjør de alvorligste Indsigelser, paa byder Husets Nedrivning o. s. v. Nu er det jo ganske vist, at man, hvis Ministeriet ikke vil vise en stor Villighed, kan faae denne Mand trungen til at rive Huset ned, og derved i Bund og Grund ødelægge ham, da det er en fattig Mand; men naar der nu lægges Mærke til, at begge disse Huse ligge over 300 Alen fra de nærmeste Huse, saa vil jeg spørge: Er

det ikke et Blageri og en unaturlig Ting, at der, naar de to vedkommende Personer ere enige om at bygge paa den Maade, som stæet er, skal kunne gjøres en saa alvorlig Indsigelse fra det Offentliges Side, at det endog skal kunne tvinge Manden til at rive Huset ned; det forekommer mig at være ubilligt og uødvendigt for den almene Sikkerhed. Man seer af disse Exempler, at der i den ældre Lovgivning er Bestemmelser, der trænge til at bortffjernes, men jeg troer ogsaa, at netop Tilstedeværelsen af disse Bestemmelser og den Brug, der gjøres af dem, maa gjøre os varsomme med Vedtagelsen af lignende Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag; jeg vil derfor haabe, at Thinget vil forsøge at bortskaffe sig uødvendig Tvang. — Den anden Anke, jeg har imod det foreliggende Lovforslag, er, at det gjør til en Regjerings Sag, hvad der efter min Mening i det Højeste burde være en Communesag. Justitsministeren indblandes i denne Lov i de største Ubethydigheder, man vil endog gjøre ham til Sagkyndig med Hensyn til Skorstenes Indretning. Ja, det er virkelig nogle høist besynderlige Forordninger, man stiller til en Justitsminister, naar man vil, at han skal have Forstand paa, hvad det er, der ved denne Lov paalægges ham. Hvorfor kunne vi ikke faae vore Regjerings-Collegiers talrige Personale indskrænket? Det er, fordi Loven behøver Regjeringen med Ting, som ligesaagodt og længe bedre kunde bestyres uden dens Indblanding. Der er netop i denne Lov flere Tilfælde, hvori man kunde overlade Afgjørelsen til Communerne og befrie Regjeringen derfra. Dertil vil jeg f. Ex. henregne de omtalte Skorsteensrørs Indretning; jeg troer godt, man kunde overlade til Communerne at eftersee, om de vare, om de skulde være. Ligeledes troer jeg, at man kunde overlade til Communerne Affattelse af de Vedtægter og Regulativer, der skulde gives for Udøvelsen af forskjellige, med Brandvæsenet sammenhængende Forretninger. Jeg seer idette Dødelik ikke meer end disse to Exempler, men det er ogsaa tilstrækkeligt, da der ved en Behandling kun skal antydes de Principer, man enten ønsker forkastede eller fastholdte i Loven. Den tredje Anke, jeg har imod Lovbdfaset, er den, at det optager i sig en Masse af Enkelt-